

13. Qui van ser els evangelistes?

L'important dels evangelis és que ens transmeten la predicació dels apòstols, i que els evangelistes van ser apòstols o barons apostòlics (cfr Dei Verbum , n. 19). Amb això es fa justícia a la tradició: els autors dels evangelis són Mateu, Joan, Lluc i Marc.

27/05/2006

D'aquests, els dos primers figuren en les llistes dels dotze apòstols (Mt 10,2-4 i paral·lels) i els altres dos

figuren com a deixebles de sant Pablo i de sant Pere, respectivament. La investigació moderna, en analitzar críticament aquesta tradició, no veu grans inconvenients en l'atribució a Marc i a Lluc dels seus respectius evangelis; en canvi, analitza amb ulls més crítics l'autoria de Mateu i de Joan. Hom sol afirmar que aquesta atribució el que posa de manifest és la tradició apostòlica de la qual provenen els escrits, no que ells mateixos fossin els qui van escriure el text.

Allò important no és la persona concreta que escrivís l'evangelí, sinó l'autoritat apostòlica que estava darrere de cadascun d'ells. A mitjans del segle II, sant Justí parla de les “memòries dels apòstols o evangelis” (*Apologia*, 1,66, 3) que es llegien en la reunió litúrgica. Amb això, es donen a entendre dues coses: l'origen apostòlic d'aquests escrits i que es col·leccionaven per a ser llegits

públicament. Una mica després, en el mateix segle II, altres escriptors ja ens diuen que els evangelis apostòlics eren quatre i solament quatre. Així, Orígenes: “L'Església té quatre evangelis, els heretges moltíssims, entre ells un que s'ha escrit segons els egipcis, altre segons els dotze apòstols. Basílides es va atrevir a escriure un evangeli i posar-lo sota el seu nom (...). Conec cert evangeli que es diu segons Tomàs i segons Maties; i llegim molts altres” (*Hom. I in Luc.*, PG 13,1802). Expressions semblants es troben en sant Ireneu que, a més, afegeix en cert lloc: “El Verb artesà de l'Univers, que està assegut sobre els querubins i que tot ho manté, una vegada manifestat als homes, ens ha donat *l'evangeli quadriforme*, evangeli que està mantingut, no obstant això, per un sol Esperit” (*Contra les heretgies*, 3,2,8-9). Amb aquesta expressió —evangeli quadriforme—, posa de manifest una cosa molt important:

L'evangeli és un, però la forma quàdruple. La mateixa idea s'expressa en els títols dels evangelis: els seus autors no vénen indicats, com en altres escrits de l'època, amb el genitiu d'origen («evangeli de...») sinó amb l'expressió *kata* («evangeli segons...»). D'aquesta forma, s'assenyala que l'evangeli és un, el de Jesucrist, però testimoniats de quatre formes que vénen dels apòstols i els deixebles dels apòstols. Hom recalca així també la pluralitat en la unitat.

Bibliografia: G. Segalla, *Panorames del Nou Testament*, Verbo Divino, Estella 2004; P. Grelot, *Els evangelis*, Verbo Divino, Estella 1984; R. Brown, *Introducció al Nou Testament*, Trotta, Madrid 2002; V. Balaguer (ed), *Comprendre els evangelis*, Eunsa, Pamplona 2005; M. Hengel, *The four Gospels and the one Gospel of Jesus*

Chris : an investigation of the collection and origin of the Canonical Gospels , Trinity Press International, Harrisburg 2000.

Vicente Balaguer

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/13-qui-
van-ser-els-evangelistes/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/13-qui-van-ser-els-evangelistes/) (08/08/2025)